

jeg før omtalte, der har fundet Sted. Det er en Udvikling, der er sket paa to Punkter og sket, som sagt, i den allernærmeste Tid. Man er ved Forsøg kommen til at kunne anvende idetmindste eet Stof, som ikke er Malt — det vil sige Korn, der kunstlig er bragt i Spiring — idet man har naaet at anvende Mais til undergjæret Øl i et saadant Forhold, at man tager en Trebiedel Mais til to Trebiedele Korn. Denne Fremgangsmaade kjendte man ikke, dengang Lovforslaget blev udarbejdet, da var man ikke naaet saa vidt. Man er i denne Industri gaaet saa langt, at man har begyndt at bygge Gaabrier, hvor Majsens skal bearbejdes den klæbrige Rime, der sidder i Maiskornenes Spids, paa en meget nem Maade, saa at disse klæbrige Spidser samle sig i smaa Klager, og Maiskornene kunne sigtes fra. Dette viser altsaa, at det er en anerkjendt Mening, at man kan benytte Mais til Ølbryggeri, idet man er gaaet til at indrette disse Fabriker. Desuden er der gjort Forsøg med at bruge Ris, Dextrin og andre Stoffer til Frembringelsen af undergjæret Øl. Naar Udviklingen er saaledes, vil det let ses, at det ikke er heldigt at vedtage et Lovforslag, der gaar ud fra et andet Standpunkt og ikke kjender eller har kunnet kjende Anvendelsen af disse Surrogater, som nemlig dengang, Lovforslaget blev udarbejdet, ikke havde vist sig virkelig brugelige. Lovforslaget maatte gaa ud fra, at kun Malt hovedsagelig kunde anvendes, og maatte blandt andet ogsaa gjøre det af Hensyn til den automatiske Maaler, thi det er jo klart, at fordi man har en Maaler til at maale Malt med, er det ikke sagt, at man kan benytte denne Maaler til ogsaa at udmaale Mais, Dextrin og andre Stoffer af muligvis klæbrig Natur, og som sandsynligvis ikke kunne passere den automatiske Maaler. Den Udvikling altsaa, som har fundet Sted paa dette Punkt, bevirker, at Skatten ikke vel kan lægges paa den foreslaaede Maade.

En anden Udvikling, der har fundet Sted, er den, som jeg kan betegne ved Dannelsen af blandede Bryggerier. I gamle Dage var det paa ingen Maade ualmindeligt, at der, saaledes her i Hovedstaden, eksisterede en stor Mængde Bryggerier, hvor man udelukkende lavede Hvidtøl. Disse Bryggerier maatte være indrettede paa den Maade, at de om Sommeren, nemlig paa den Aarstid, hvor der er den største Efterpørgsel efter Hvidtøl, kunde frembringe alt det Hvidtøl, der forlangtes, men der var andre Tider af Aaret, hvor de, om de end ikke laa ledige, dog ikke kunde anvende deres fulde Arbejdsstyrke, hvor de ikke kunde bruge alle deres Redskaber og altsaa i en vis Forstand ikke kunde forrente Kapitalen, der var sat i Bryggerierne. Det havde mindre at sige i gamle Dage, da Bryggernes Antal var begrænset, da Konkurrencen ikke var saa overordentlig stor som nu, men i vor Tid, da der er en Bevægelse til at lade hverken Tid eller Kapital-

anvendelse gaa tabt, er det naturligt, at man maatte komme bort fra en saadan Drift, der betyder, at man til sine Tider skal kunne formaa at frembringe større Mængder end til andre Tider, hvor man da maatte ligge hen, tilbørlig uden Arbejde. Grunden hertil er, at det saakaldte Hvidtøl er af den Bessaffenhed, at det for at være velsmagende skal nydes en 3 à 4 Dage efter, at det er brygget. Det er umuligt i de Tider, hvor der ikke konsumeres saa meget, ikke er en saa stor Efterpørgsel og Forbrug af Hvidtøl, at lægge det hen, saaledes at det kan senere benyttes. Det kan man ikke, men det kan man derimod ved Baierskøl, idet man ifølge den nye Udvikling, her er sket, er kommen saa vidt, at man kan brygge Baierskøl Aaret rundt, og deraf er atter Følgen, at man, naar man forener disse to forskjellige Ølsorters Fabrikation i et Bryggeri, efter Omstændighederne kan benytte sine Jøkk, sine Kjedler, sit hele Apparat til at brygge snart det ene og snart det andet. Man kan bruge $\frac{3}{4}$ af sin Kraft paa det hvide Øl og $\frac{1}{4}$ paa det baierske Øl om Sommeren og om Vinteren gjøre det Omvendte. Det baierske Øl kan, som sagt, taale at ligge paa Lager og bliver derved ikke mindre velsmagende. Da den af mig berørte Udvikling, ialtsaa paa den Tid, da Lovforslaget maa antages at være udarbejdet, ikke var naaet til et saadant Punkt, at man havde nogen virkelig Grund til at tage Hensyn til den, er det klart, at der ogsaa paa dette Punkt kan være indsat Bestemmelser i Lovforslaget, som man nu, under Erkjendelse af Udviklingens Betydning, ikke ret vel kan gaa ind paa. Det ligger i, at Lovforslagets Standpunkt i det Hele taget er det, at det ønskes disse blandede Bryggerier adskilte, at det gjør alt Sit til, at dette Forhold skal ophøre, medens paa den anden Side Udviklingen efter det Skjøn, Udvalget har dannet sig, fører i den Retning, at der vil opstaa flere blandede Bryggerier. Dette udelukker ikke, at der kan være Bryggerier, der alene brygge Baierskøl, men forsaavidt Nydelsen af Hvidtøl vedbliver, vil det efter vort Skjøn vistnok i Fremtiden blive fabrikeret i Forbindelse med det baierske Øl. Altsaa, af de af mig her anførte Grunde er det, man mener, at det at lægge Skatten paa Malten, ikke er heldigt.

Paa Urten eller det halvferdige Produkt vil man ogsaa kunne lægge Skatten, og det sker i England, hvor man har forladt Maltskatten. Ganske vist har man anført mod det at lægge Skatten paa Urten, at det, at bestemme Urtenes Styrkemængde og at udmaale Urten, har sine Vanskeligheder, da dertil fordrer en teknisk Kundskab og Dygtighed hos de Paagældende, som man ikke kan gjøre Regning paa altid at finde. Men dertil mener dog Udvalget at kunne svare, at da man i England, hvor der er flere Hundrede Gange saa mange Bryggerier som her, har formaaet at finde dygtige Teknikere til at foretage disse Under-